

Părțile din procedura principală

Reclamante: Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you

Pârât: FOD Financiën

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Interpretarea articolelor 49 și 63 TFUE, a articolului 26 alineatul (3) și a articolului 28 alineatul (3) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) – Interpretarea și validitatea articolelor 153, 309 și 370 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) – Regim special pentru agențiile de turism – Prestări de servicii care presupun recurgerea la alte persoane impozabile pentru a efectua operațiuni în afara Uniunii – Inexistența unei scutiri – Principiile egalității, neutralității fiscale și proporționalității

Dispozitivul

- 1) *Articolul 28 alineatul (3) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare și articolul 370 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată nu se opun introducerii de către un stat membru înainte de 1 ianuarie 1978, în perioada de transpunere a celei de A șasea directive, a unei dispoziții care modifică legislația sa existentă prin supunerea la plata taxei pe valoarea adăugată a operațiunilor agențiilor de turism referitoare la călătoriile efectuate în afara Uniunii Europene.*
- 2) *Un stat membru nu încalcă articolul 309 din Directiva 2006/112 prin faptul că nu asimilează prestările de servicii ale agențiilor de turism unor activități de intermediere scutite în cazul în care aceste prestații se referă la călătoriile efectuate în afara Uniunii Europene și prin faptul că supune prestațiile respective la plata taxei pe valoarea adăugată în cazul în care acesta supunea la plata TVA ului prestațiile respective la 1 ianuarie 1978.*
- 3) *Articolul 370 din Directiva 2006/112 coroborat cu anexa X partea A punctul 4 din această directivă nu încalcă dreptul Uniunii prin faptul că acordă statelor membre posibilitatea de a continua să impoziteze prestațiile de servicii ale agențiilor de turism legate de călătoriile efectuate în afara Uniunii Europene.*
- 4) *Un stat membru nu încalcă dreptul Uniunii, în special principiile egalității, proporționalității și neutralității fiscale, prin faptul că tratează agențiile de turism, în sensul articolului 26 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388 și al articolului 306 din Directiva 2006/112, în mod diferit față de intermediari și prin faptul că prevede o normă, precum Decretul regal din 28 noiembrie 1999, potrivit căreia numai prestațiile agențiilor de turism, iar nu cele ale intermediarilor, sunt impozitate atunci când se referă la călătoriile efectuate în afara Uniunii Europene.*

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Global Trans Lodzhistik OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauze conexe C-29/12 și C-30/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Codul vamal comunitar — Articolele 243 și 245 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 181a — Decizie supusă căilor de atac — Admisibilitatea unei acțiuni juridictionale dacă nu s-a formulat în prealabil o cale de atac administrativă — Principiul respectării dreptului la apărare)

(2014/C 135/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad f

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Global Trans Lodzhistik OOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Administrativen sad Sofia-grad – Interpretarea articolelor 243 și 245 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), precum și a articolului 181a alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) – Principiile dreptului la apărare și autorității de lucru judecat – Drept la acțiune împotriva unei decizii a autorității vamale de recuperare ulterioară a datoriilor vamale, chiar și în cazurile de decizii definitive ale autorității menționate – Admisibilitatea unei acțiuni în justiție fără o plângere administrativă prealabilă – Decizie a autorității vamale luată cu încălcarea cerințelor procedurale – Obligație a unei instanțe, într-o astfel de situație, de a se pronunța asupra cererii fără a ține seama de obligația unei plângeri administrative prealabile

Dispozitivul

- 1) *Pe de o parte, o decizie precum una dintre cele în discuție în litigiile principale, având ca obiect o rectificare, efectuată în temeiul articolului 30 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, a valorii în vamă a mărfurilor cu consecința notificării către declarant a rectificării impunerii privind taxa pe valoarea adăugată constituie un act atacabil, în sensul articolului 243 din Regulamentul nr. 2913/92. Pe de altă parte, având în vedere principiile generale referitoare la respectarea dreptului la apărare și a autorității de lucru judecat, articolul 245 din Regulamentul nr. 2913/92 nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede două căi de atac distincte pentru contestarea deciziilor autorităților vamale, atât timp cât această legislație nu aduce atingere nici principiului echivalenței, nici principiului efectivității.*
- 2) *Articolul 243 din Regulamentul nr. 2913/92 nu condiționează admisibilitatea unei acțiuni în justiție formulate împotriva deciziilor adoptate în temeiul articolului 181a alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 3254/94, de epuizarea prealabilă a căilor de atac administrative care pot fi exercitate împotriva acestor decizii.*
- 3) *Articolul 181a alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 3254/94, trebuie interpretat în sensul că o decizie adoptată în temeiul acestui articol trebuie să fie considerată finală și susceptibilă să facă obiectul unei acțiuni directe în fața unei autorități judiciare independente chiar și în cazul în care ea a fost adoptată cu încălcarea dreptului persoanei interesate de a fi ascultată și de a formula obiecțiuni.*
- 4) *În caz de încălcare a dreptului persoanei interesate de a fi ascultată și de a formula obiecțiuni, prevăzut la articolul 181a alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 3254/94, revine instanței naționale sarcina să determine, având în vedere împrejurările particulare ale speței cu care este sesizată și în lumina principiilor echivalenței și efectivității, dacă, atunci când decizia care a fost adoptată cu încălcarea principiului referitor la respectarea dreptului la apărare trebuie anulată pentru acest motiv, are obligația să se pronunțe asupra acțiunii formulate împotriva acestei decizii sau dacă poate lua în considerare trimiterea litigiului în fața autorității administrative competente.*

(¹) JO C 108, 13.4.2013.